

[Stegger Nielsen.]

fastsat til 15 måneder uden efterindkaldelse; senere blev den forlænget til 18 måneder.

Ved vedtagelsen af den nye forsvarsordning af 1951 er der nu indført en længere tjenestetid for det værnepligtige mandskab, nemlig oprindeligt, da forsvarsordningen trådte ud i livet, 12 måneder, senere forlænget til 18 måneder plus genindkaldelse. For at grundprincippet for den civile tjeneste kan være opfyldt, må dennes varighed derfor forlænges ud over de i øjeblikket gældende 18 måneder. I denne forbindelse må det bemærkes, at antallet af anmodninger om fritagelse for almindelig militærtjeneste har været stærkt stigende i den senere tid.

Den bebudede revision af hele vor værnepligtslovgivning, som har været draget frem under behandlingen i det høje folketing, også vedrørende det civile område af problemet, har vor sympati; det gælder også bestemmelserne vedrørende mandskabets anbringelse og arbejdsindsats og denne tjenestes hele opbygning.

Det foreliggende lovforslag tilsigter at åbne mulighed for at forlænge den civile tjenestetid også fremtidig, så denne stadig kommer til at stå i et rimeligt forhold — efter sit grundprincip — til den ændrede tjenestetid for den almindelige militærtjeneste, således som dette finder udtryk i den ændrede affattelse af lovforslagets § 9, som mit parti kan tiltræde. Det er indlysende rigtigt — og jeg synes at folketingsudvalget her har øvet en god indsats —, at man fastsætter visse regler for opretholdelsen af disciplin og orden og for anvendelsen af midler dertil. Også dette kan vi billige.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Malchau: Som allerede nævnt er den almindelige værnepligt hjemlet ved grundlovens § 88. Ved en særlig lovgivning er der imidlertid givet dem, der af samvittighedsgrunde mener ikke at kunne udføre egentlig militærtjeneste, mulighed for i stedet at blive overført til civilt arbejde. Der må, for at de pågældende kan blive fritaget for militærtjeneste, være tungtvejende grunde; det må kun ske, når religiøs overbevisning taler derfor, eller når det øvrigt er et samvittighedsspørgsmål for de vedkommende. Det kan være svært — for ikke at sige ugørligt — at godtgøre eller kontrollere dette, og de, der foretrækker at blive

overført til civilt arbejde, må i alle tilfælde på ingen måde eller i nogen retning begunstiges herved. Derfor er det også efter min mening helt i orden, at varigheden af det civile arbejde er længere end den normale tjenestetid for de værnepligtige.

Antallet af militærnægtere er stærkt stigende. Jeg har set — men kan ikke garantere for tallenes rigtighed —, at der ved sessionerne i 1951 var 864 militærnægtere mod 336 i 1950. Det er for mig lidt vanskeligt at fatte, at denne stigning i militærnægternes antal skulle have sin årsag i en tilsvarende stigende idealisme eller i en større religiøsitet hos de unge mennesker. I folketingsudvalgets betænkning gøres der også opmærksom på, at der melder sig mange militærnægtere efter den første militære uddannelse, altså når de pågældende indkaldes til omskoling. Disse mennesker har altså oprindeligt ikke været militærnægtere. Man fristes til at tro, at der ligger andet bag, at muligvis nogle nu ser deres fordel ved at være militærnægtere. Man kan nu ikke få ret megen respekt for eller tro på en så foranderlig overbevisning. Man må i hvert fald have lov til at underkaste deres motiver en nærmere prøvelse.

Mit parti kan tiltræde det foreliggende lovforslag. Vi er enige i, at der nu efter indførelsen af 18 måneders tjenestetid for de værnepligtige må ske en tilsvarende forlængelse af det civile arbejdes varighed, altså formentlig til ca. 2 år.

Jeg har i og for sig intet imod, at man på en eller anden måde søger at anvende disse militærnægtere i beredskabet bl. a. ved at få dem overflyttet til civilforsvarskorpset, dersom dette af praktiske grunde lader sig gøre, og når de vel at mærke findes egnede hertil, ligesom de eventuelt kan bruges i de transportable lazaretter, der skal etableres rundt om i landet.

Jeg kan tiltræde den foreslåede skærpende af lovens § 7, idet det selvfølgelig er nødvendigt at have midler i hænde til at hævde disciplinen i lejrene.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse i det høje ting.

P. N. Petersen (Røjle): Egentlig glæder jeg mig over, at der trods alt er sådanne tilstande i Danmark, at unge mennesker, som af samvittighedsgrunde føler med sig selv, at de ikke er i stand til at deltage i de myrderier, der nu engang finder sted under krigeriske forviklinger, og som